

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 179

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 22 februarie 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
	Decizia nr. 892 din 15 decembrie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, în ansamblul său, și în special ale art. 11 din acest act normativ.....	2–5
	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
50.	— Hotărâre pentru modificarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.850/2006	6–7
	ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ	
3.	— Normă pentru modificarea Normei Autorității de Supraveghere Financiară nr. 28/2015 privind funcționarea asigurătorilor supravegheați conform regimului național	7–8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 892**

din 15 decembrie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, în ansamblul său, și în special ale art. 11 din acest act normativ

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, în ansamblul său, și în special ale art. 11 din acest act normativ, excepție ridicată de Secapital S.a.R.L. cu sediul în municipiul București în Dosarul nr. 20.555/281/2016 al Tribunalului Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 691/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în această materie prin care s-a statuat că prevederile Legii nr. 77/2016 nu retroactivează, ci reprezintă o aplicare a teoriei impreviziunii, în temeiul art. 969 și art. 970 din Codul civil din 1864, la nivelul contractului de credit. De asemenea, referitor la pretinsa încălcare a art. 44 din Constituție, arată că nici această critică nu poate fi reținută, întrucât legiuitorul are dreptul de a stabili conținutul și limitele dreptului de proprietate, atât timp cât nu se aduce atingere înseși substanței dreptului în sine.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 18 aprilie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 20.555/281/2016, **Tribunalul Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, în ansamblul său, și în special ale art. 11 din acest act normativ.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Secapital S.a.R.L. cu sediul în municipiul București cu prilejul examinării apelului civil declarat de apelanta Diana-Stefania Manolache (fostă Ioniță) împotriva Sentinței civile nr. 6.377/2017, pronunțată de Judecătoria Ploiești, în contradictoriu cu intimatele Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. și Secapital S.a.R.L.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate,** autoarea acesteia consideră ca fiind neconstituțională întreaga procedură privind darea în plată reglementată prin Legea nr. 77/2016, întrucât se aplică retroactiv unor situații născute sub legea veche și al căror efect ar trebui să se producă tot sub

legea veche. Invocă, în acest sens, prevederile art. 6 din Codul de procedură civilă și cele ale art. 15 alin. (2) din Constituție și arată că prin prisma art. 11 din legea criticată este vădită aplicarea retroactivă a acesteia, oricât de mult s-ar justifica din punct de vedere social „*echilibrarea*” la care face referire Legea nr. 77/2016, întrucât aceasta nu poate avea loc cu încălcarea principiului constituțional al neretroactivității legii civile, esențial pentru legitimitatea și funcționarea statului de drept. Autoarea excepției susține că în forma sa actuală, Legea nr. 77/2016 dispune pentru situațiile juridice produse atât înainte, cât și după intrarea sa în vigoare, cu alte cuvinte, legiuitorul modifică condițiile în care se recuperează creanța pentru trecut, creând un dezechilibru injust între participanții la circuitul civil, care, dacă ar fi cunoscut de la momentul încheierii contractului faptul că exista riscul de a nu putea executa silit contractul până la concurența sumei împrumutate și a costurilor aferente acesteia, nu ar mai fi încheiat contractul respectiv sau l-ar fi încheiat în alte condiții.

6. Mai mult decât atât, învederează că o altă garanție a statului de drept o reprezintă garantarea proprietății, astfel cum este prevăzută prin art. 44 din Constituție, indiferent de forma/titularul ei. Or, Legea nr. 77/2016, pornind de la premisa conform căreia consumatorul este mereu în inferioritate, a distorsionat cadrul raporturilor dintre părți, creând un dezechilibru sau chiar un prejudiciu care, la momentul încheierii contractului de credit, nu era previzibil, și anume imposibilitatea acoperirii întregii creanțe, precum și a costurilor aferente acesteia, inclusiv prin mijloacele procedurale puse la dispoziție prin forța coercitivă a statului (executarea silită).

7. **Tribunalul Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** menționează faptul că prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 18 ianuarie 2017, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile art. 11 teza întâi, raportate la dispozițiile art. 3 teza a doua, art. 4, 7 și 8 din Legea nr. 77/2016 sunt constituționale numai în măsura în care instanța judecătorească are posibilitatea și obligația de a verifica îndeplinirea condițiilor impreviziunii pentru fiecare contract de credit în parte, în caz contrar, dacă instanța judecătorească nu ar avea posibilitatea să verifice îndeplinirea condițiilor impreviziunii, aceste dispoziții de lege ar încălca dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (3) privind statul de drept, art. 1 alin. (5) în componenta sa privind calitatea legii, cele ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, precum și cele ale art. 24 privind înfăptuirea justiției. Raportat la speță, instanța de judecată apreciază ca fiind neîntemeiată critica de neconstituționalitate adusă Legii nr. 77/2016, în ansamblul său și, în particular, prevederilor art. 11 prin raportare la dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție.

8. În ceea ce privește însă critica de neconstituționalitate raportată la art. 44 alin. (2) din Constituție, instanța de judecată arată că în expunerea de motive a Legii nr. 77/2016 s-a învederat că prin adoptarea acestui act normativ s-a dorit să se vină în sprijinul debitorilor-persoane fizice care nu dispun de mijloace necesare achitării creditului către bancă, în situația în care imobilul aflat în proprietatea debitorului a fost valorificat în urma executării silită, rămânând o diferență de plată din partea debitorului. Instanța reține că prin intervenția statului există o

ingerință în dreptul de proprietate al creditorului care are speranța legitimă că obiectul obligației (creanța constând într-o sumă de bani), pe de o parte, va fi realizat în întregime și, pe de altă parte, că acesta nu va fi modificat. Mai mult, având în vedere că în unele situații bunul garantat și oferit pentru stingerea obligației nu conduce la stingerea creanței în totalitate, pentru restul rămas neexecutat creditoarei i se produce, în fapt, o expropriere. Instanța arată că din analiza Legii nr. 77/2016 rezultă, de fapt, că accesul debitorului la beneficiul de a renunța la obligația de rambursare a creditului în schimbul proprietății imobilului ipotecat sau adus în garanție nu este condiționat de dovada imposibilității obiective de rambursare a creditului rămas neachitat.

Dimpotrivă, au acces la această facilitate și debitorii prezumtivi rău-platnici care, deși au mijloace financiare, refuză achitarea ratelor lunare. Așa fiind, instanța de judecată susține că Legea nr. 77/2016, în întreg conținutul său, nu prevede în mod concret care sunt criteriile obiective care au stat la baza determinării categoriilor de consumatori care pot beneficia de prerogativele acestei legi, creându-se posibilitatea ca debitorul să ia decizii discreționare și să încalce obligațiile contractuale, prejudiciind cealaltă parte ori de câte ori va dori, iar textele de lege nu fac nicio diferență între debitorii de bună-credință și cei de rea-credință, deoarece nu se face nicio mențiune cu privire la situația reală financiară a debitorului. Mai mult, prin utilizarea procedurii prevăzute de lege, respectiv, prin notificarea creditorului, debitorul are posibilitatea să suspende unilateral executarea plății până la soluționarea litigiului în fața instanței.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, în ansamblul său, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 28 aprilie 2016, și în special cele ale art. 11 din acest act normativ, potrivit cărora, „*În vederea echilibrării riscurilor izvorând din contractul de credit, precum și din devalorizarea bunurilor imobile, prezenta lege se aplică atât contractelor de credit aflate în derulare la momentul intrării sale în vigoare, cât și contractelor încheiate după această dată.*”

13. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, aceste prevederi contravin dispozițiilor constituționale ale art. 15 alin. (2) care consacră neretroactivitatea legii civile și celor ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată.

14. Raportat la situația de fapt din speță, astfel cum reiese din dosarul cauzei, Curtea reține, în esență, că prin cererea înregistrată pe rolul Judecătoriei Ploiești la data de 21 septembrie 2016, contestatoarea Diana-Ștefania Manolache (fostă Ioniță), în contradictoriu cu intimatele Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. și Secapital S.a.R.L., a solicitat instanței de judecată ca prin hotărârea pe care o va pronunța să constată stingerea obligațiilor născute în baza unui contract de facilitare și garanție din 2007, garantat cu un contract de ipotecă, prin care banca a acordat contestatoarei un credit pentru achiziția unui imobil. Întrucât, începând cu anul 2013, contestatoarea-

debitoare a susținut că a fost în imposibilitatea de a achita la scadență ratele, dat fiind că situația financiară nu îi mai permitea, împotriva sa a fost demarată executarea silită, imobilul fiind vândut la licitație.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, în ansamblul său, au mai constituit în numeroase rânduri obiect al controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici similare și prin raportare la aceleași dispoziții constituționale invocate și în prezenta cauză.

16. În prezenta cauză, Curtea reține că încheierea de sesizare a fost pronunțată ulterior publicării Deciziei Curții Constituționale nr. 623 din 25 octombrie 2016, în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 18 ianuarie 2017, iar contractul de facilitare credit și garanție a fost încheiat în anul 2007, deci sub imperiul vechiului Cod civil. De asemenea, din analiza dosarului cauzei, Curtea constată că a fost începută și derulată o executare silită.

17. În raport cu jurisprudența Curții Constituționale în materie, Curtea constată că în cauză, în ceea ce privește o parte din prevederile Legii nr. 77/2016, nu sunt respectate condițiile de admisibilitate a excepției de neconstituționalitate, a căror existență rezultă din prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor [...] privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei [...]*”, precum și din prevederile art. 29 alin. (3) din aceeași lege, potrivit cărora „*Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”. Astfel, în speță, contractul de credit a fost încheiat înaintea intrării în vigoare a noului Cod civil, respectiv 1 octombrie 2011. Având în vedere faptul că neconstituționalitatea art. 3 din Legea nr. 77/2016 poate fi analizată prin raportare, în mod distinct, la cele două teze ale acestuia, respectiv teza întâi, care vizează aplicabilitatea noului Cod civil („*Prin derogare de la dispozițiile Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare*”) și teza a doua, care vizează aplicabilitatea vechiului Cod civil, instanța de contencios constituțional urmează să respingă, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi raportate la prevederile art. 3 teza întâi din Legea nr. 77/2016.

18. De asemenea, faptul că, în speță, contractul de credit a fost încheiat înainte de intrarea în vigoare a noului Cod civil este relevant și în examinarea admisibilității excepției având ca obiect neconstituționalitatea tezei a doua a art. 11 din Legea nr. 77/2016. Curtea reține că potrivit primei teze a acestui articol, prevederile Legii nr. 77/2016 se aplică și contractelor de credit aflate în derulare la momentul intrării sale în vigoare, iar, potrivit celei de-a doua teze a art. 11, Legea nr. 77/2016 se aplică acelor contracte de credit încheiate după data intrării sale în vigoare. Așa fiind, Curtea urmează să respingă, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza a doua din Legea nr. 77/2016, întrucât acestea vizează contracte încheiate după intrarea în vigoare a Legii nr. 77/2016.

19. În continuare, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 18 ianuarie 2017, Curtea a constatat că prevederile art. 11 teza întâi, raportate la cele ale art. 3 teza a doua, art. 4, art. 7 și art. 8 din Legea nr. 77/2016 sunt constituționale numai în măsura în care instanța judecătorească are posibilitatea și obligația de a verifica îndeplinirea condițiilor impreviziunii pentru fiecare contract de credit în parte. Prin această decizie, Curtea a mai reținut că, în cazul în care instanța judecătorească nu ar avea posibilitatea să verifice îndeplinirea condițiilor impreviziunii, aceste prevederi de lege ar încălca dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (3) privind statul de drept, art. 1 alin. (5) în componenta sa privind calitatea legii, ale art. 21 alin. (3) privind

dreptul la un proces echitabil, precum și ale art. 124 privind înfăptuirea justiției. Totodată, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, precitată, paragraful 122, Curtea a constatat că sintagma „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*” din art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 este neconstituțională. Având în vedere art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, care prevede că „*nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”, și ținând cont de faptul că în cauză sesizarea Curții Constituționale a fost realizată ulterior publicării Deciziei nr. 623 din 25 octombrie 2016, iar contractul de credit a fost încheiat sub imperiul vechiului Cod civil din 1864, Curtea urmează să respingă, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a sintagmei „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*” din art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016, precum și cea a prevederilor art. 11 teza întâi raportate la art. 3 teza a doua, art. 4, art. 7 alin. (1)—(3) și alin. (5)—(6) și art. 8 alin. (1)—(4) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite.

20. Pe fondul excepției de neconstituționalitate, Curtea reține că prin Decizia nr. 599 din 27 septembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 293 din 16 aprilie 2019, din perspectiva unor critici similare celor formulate în prezenta cauză și prin raportare la aceleași dispoziții constituționale invocate de aceeași autoare a excepției — Societatea Secapital S.a.R.L., Curtea a reținut că prin Decizia nr. 95 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 656 din 9 august 2017, paragraful 28, instanța de contencios constituțional a statuat că Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016 este o decizie interpretativă, așa încât, atunci când criticile de neconstituționalitate a unei norme juridice privesc un înțeles sau înțelesuri ale acesteia care se bucură, în continuare, de prezumția de constituționalitate și care nu au fost excluse din cadrul constituțional prin decizia interpretativă, este evident că instanța constituțională este competentă să analizeze fondul excepției de neconstituționalitate.

21. În ceea ce privește critica referitoare la încălcarea dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, paragraful 115, Curtea a reținut că indiferent de textul legal specific în baza căruia au fost încheiate contractele până la data de 1 octombrie 2011, ele se supun reglementării de drept comun, Codul civil din 1864, care, în mod evident, permitea aplicarea teoriei impreviziunii, în temeiul art. 969 și art. 970. Având în vedere că Legea nr. 77/2016 reprezintă o aplicare a teoriei impreviziunii la nivelul contractului de credit, Curtea a statuat că prevederile acestui act normativ nu retroactivează.

22. Cu privire la constituționalitatea prevederilor art. 11 teza întâi raportate la art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016, Curtea s-a mai pronunțat, în acest sens fiind, spre exemplu, Decizia nr. 92 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 651 din 8 august 2017, prin care a reținut că, reglementând procedura dării în plată ca expresie a impreviziunii contractuale, legiuitorul, prin aceste prevederi din Legea nr. 77/2016, a pus la îndemâna debitorului obligației un mecanism procedural specific, prin efectul căruia are loc o suspendare de drept a executării plăților pe care debitorul le-ar datora în temeiul contractului de credit. Este o măsură firească conexă deciziei debitorului de a transmite creditorului dreptul de proprietate asupra imobilului în vederea stingerii datoriei izvorând din contractul de credit ipotecar. Curtea a constatat că acest mecanism procedural nu este de natură să afecteze sau să anuleze dreptul de proprietate privată al creditorului, pentru că suspendarea plăților este o măsură imediată care este menită să împiedice ruina iminentă a debitorului, înlăturând efectele negative asupra patrimoniului acestuia în condițiile în care creditorul decide să demareze o procedură judiciară. Este o măsură provizorie prin natura sa,

întrucât, în cazul în care este admisă contestația creditorului, debitorul obligației va trebui să execute în continuare contractul de credit, plata sumelor de bani aferente perioadei de suspendare urmând a fi reluată. Așa fiind, Curtea, având în vedere conținutul normativ al art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016, a constatat că aceste prevederi legale reglementează o intervenție etatică cu privire la executarea contractelor de credit aflate în curs.

23. De asemenea, Curtea a constatat că, deși creditorul obligației deține, în principiu, un bun, în sensul art. 1 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, reprezentat de creanța care face obiectul contractului de credit, intervenția statului urmărește un scop legitim, respectiv protecția consumatorului prin evitarea punerii acestuia în situația de a plăti sume de bani corespunzătoare contractului de credit în condițiile în care se invocă impreviziunea întemeiată pe art. 969 și art. 970 din Codul civil din 1864. Așadar, scopul legitim urmărit se circumscrie conceptului de protecție a consumatorului prin înlăturarea pericolului ruinei sale iminente, iar suspendarea executării plăților este o măsură capabilă să îndeplinească scopul legitim urmărit, neexistând nicio abatere între substanța acesteia și finalitatea pe care o are în vedere. Mai mult, măsura reglementată și finalitatea avută în vedere se află într-un evident raport de consecvență logică, drept care se impune concluzia irefragabilă a caracterului său adecvat. Așa fiind, Curtea a constatat că măsura legală criticată era necesară, legiuitorul având deplina competență constituțională de a proteja într-un mod efectiv interesele patrimoniale ale cetățenilor săi atunci când în paradigma executării contractului intervine un aspect care ține de impreviziune.

24. Cu privire la prevederile art. 11 teza întâi raportate la cele ale art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, Curtea s-a mai pronunțat, cu titlu exemplificativ, prin Decizia nr. 95 din 28 februarie 2017, paragrafele 44—49, și a arătat că mecanismul procedural reglementat de legiuitorul ordinar în vederea aplicării art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 are în vedere, ca și în cazul art. 8 alin. (1) din aceeași lege, două etape cu o semnificație deosebită în economia acesteia. Astfel, o primă etapă, obligatorie, se subsumează unei negocieri directe între părți și privește procedura notificării reglementate de art. 5 alin. (1) din lege, părțile putând, ele însele, să constate stingerea datoriilor izvorâte din contractul de credit, prin darea în plată a imobilului. Această etapă se aplică și trebuie parcursă indiferent că bunul imobil ipotecat a fost sau nu vândut în cadrul unei proceduri execuționale la data intrării în vigoare a legii. Cea de-a doua etapă, judiciară, facultativă prin natura sa, vizează intervenția instanțelor judecătorești la cererea debitorilor, în vederea aplicării Legii nr. 77/2016, respectiv constatarea stingerii datoriei izvorâte din contractul de credit. Astfel, debitorul obligațiilor de plată a sumelor de bani în cadrul unui contract de credit trebuie să parcurgă, în mod obligatoriu, prima etapă procedurală, în sensul ajungerii la un consens cu creditorul și al evitării, pe cât posibil, a intervenției în cadrul raporturilor contractuale a instanței judecătorești. Legiuitorul a reglementat acest mecanism procedural în două etape pentru a da posibilitatea încetării contractului ca rezultat al acordului de voință al părților, fără intervenția instanțelor judecătorești, apelarea la forța de constrângere a statului realizându-se, în mod evident, numai atunci când părțile nu ajung la un consens. În privința bunurilor imobile adjudecate anterior intrării în vigoare a legii, ipoteză ce formează obiectul dosarului instanței judecătorești *a quo*, Curtea a constatat că legiuitorul ordinar a recurs la o ficțiune juridică, în sensul că datoriile rezultate din contractul de credit sunt considerate stinse chiar dacă bunul imobil aferent garanției a fost vândut la un preț mai mic decât valoarea datoriei debitorului către instituția de credit. Practic, legiuitorul a apreciat, în contextul impreviziunii, că sumele de bani plătite în mod voluntar în executarea contractului, cele obținute din adjudecarea bunului, indiferent de data la care aceasta a avut loc, precum

și, după caz, sumele rezultate din urmărirea silită a altor bunuri ale debitorului până la data formulării notificării acoperă valoarea datoriilor aferente contractului de credit. O asemenea ficțiune juridică, departe de a fi arbitrară, valorifică un element accesoriu al contractului de credit, ipoteca, definită, în cazul de față, ca fiind un drept real asupra unui bun imobil afectat restituirii sumei de bani împrumutate, și este de natură să asigure echilibrul contractual dintre părți în limitele riscului inerent unui contract de credit, eliminând din sfera raporturilor dintre debitor și creditor riscul supraadăugat.

25. Prin urmare, Curtea a constatat că reglementarea criticată nu încalcă art. 44 din Constituție, în măsura în care acesta este aplicat în condițiile intervenirii impreviziunii. În caz contrar, s-ar accepta, pe de o parte, ruina debitorului și îmbogățirea fără justă cauză a creditorului, contractul de credit nemaiputând constitui temeiul îmbogățirii acestuia, ci situația imprevizibilă intervenită, iar, pe de altă parte, s-ar crea o vădită inegalitate între debitorii care, având în vedere aceeași situație de impreviziune, au reușit să reziste acesteia pe un interval temporal mai extins sau mai restrâns. Or, acest criteriu, coroborat cu data intrării în vigoare a legii, este unul artificial și arbitrar, întrucât impreviziunea trebuie evaluată în exclusivitate în funcție de echilibrul contractual dintre părți, fiind, așadar, o chestiune ce ține de dezechilibrarea prestațiilor la care acestea s-au obligat datorită unui element exterior conduitei lor a cărui amploare nu putea fi prevăzută. Așadar, stingerea datoriei prin darea în plată a imobilului ipotecat reprezintă o ficțiune juridică aplicabilă tuturor procedurilor de executare silită începute anterior sau ulterior intrării în vigoare a legii, indiferent că bunul aferent garanției a fost vândut în cadrul acestei proceduri anterior/ulterior intrării în vigoare a legii, singura condiție impusă de legiuitor fiind ca acestea să fie în curs la data depunerii notificării. Așa fiind, ca urmare a stingerii datoriilor prin darea în plată a bunului în condițiile legii criticate, executarea contractului încetează.

28. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi, în ceea ce privește prevederile art. 11 teza întâi, raportate la art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) și art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, și cu unanimitate de voturi, în ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a celorlalte prevederi din Legea nr. 77/2016,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi raportate la art. 3, art. 4, art. 7 alin. (1)—(3) și alin. (5)—(6) și ale art. 8 alin. (1)—(4), precum și excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza a doua și a sintagmei „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*”, cuprinsă în art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de Secapital S.a.R.L. cu sediul în municipiul București în Dosarul nr. 20.555/281/2016 al Tribunalului Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceeași parte în același dosar al aceleiași instanțe și constată că prevederile art. 11 teza întâi, raportate la celelalte prevederi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 decembrie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru modificarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.850/2006

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2021 pentru modificarea Legii nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.850/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1038 din 28 decembrie 2006, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. **Articolul 7 se abrogă.**

2. **La articolul 10 alineatul (1), litera b) se abrogă.**

3. **La articolul 10, alineatele (2), (3) și (4) vor avea următorul cuprins:**

„(2) În cazul angajatorului transnațional în stare de insolvență, cererea prevăzută la art. 19 alin. (1) din lege trebuie însoțită de o copie de pe hotărârea prevăzută la art. 20 alin. (2) din lege, precum și de documentele prevăzute la alin. (1) lit. c)—k).

(3) Cererea prevăzută la art. 19 alin. (2) din lege trebuie însoțită de documentul prevăzut la alin. (1) lit. a), precum și de o copie de pe notificarea adresată, potrivit art. 19 alin. (4) din lege, administratorului sau lichidatorului angajatorului în stare de insolvență, în vederea efectuării demersurilor necesare pentru plata creanțelor salariale.

(4) În cazul angajatorului transnațional în stare de insolvență, cererea prevăzută la art. 19 alin. (2) din lege trebuie însoțită de o copie de pe hotărârea judecătorească prevăzută la art. 20 alin. (2) din lege și de o copie de pe notificarea adresată, potrivit art. 19 alin. (4) din lege, administratorului sau lichidatorului angajatorului în stare de insolvență, în vederea efectuării demersurilor necesare pentru plata creanțelor salariale.”

4. **La articolul 13, alineatul (1) va avea următorul cuprins:**

„Art. 13. — (1) În situația în care se constată îndeplinirea de către angajator a condiției prevăzute la art. 2 din lege, agenția teritorială emite dispoziția prevăzută la art. 21 alin. (1) din lege.”

5. **La articolul 15, alineatul (1) va avea următorul cuprins:**

„Art. 15. — (1) În situația în care se constată neîndeplinirea de către angajator a condiției prevăzute la art. 2 din lege, agenția teritorială emite dispoziția prevăzută la art. 21 alin. (3) din lege.”

6. **Anexa nr. 1 se înlocuiește cu anexa la prezenta hotărâre.**

7. **În cuprinsul anexelor nr. 3 și 4, sintagma „condițiilor prevăzute de art. 2 din lege” se înlocuiește cu sintagma „condiției prevăzute de art. 2 din lege”.**

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:

Ministrul muncii și protecției sociale,
Raluca Turcan

București, 22 februarie 2021.
Nr. 50.

Către
Agenția pentru Ocuparea Forței de Muncă
a Județului/Municipiului București

ANEXĂ
(Anexa nr. 1 la norme)

C E R E R E

pentru stabilirea cuantumului și plata creanțelor ce se suportă din Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale

În temeiul prevederilor art. 19 alin. din Legea nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, cu modificările ulterioare, denumită în continuare *lege*, persoana fizică/persoana juridică/dl (dna)/organizația, cu sediul/domiciliul/reședința în, str. nr., bl., sc., et., ap., județul/sectorul, în calitate de administrator/lichidator/salariaț(ă)/reprezentant al salariaților angajatorului în stare de insolvență, cu sediul/domiciliul/reședința în, str. nr., bl., sc., et., ap., județul/sectorul, vă solicit să procedați la stabilirea cuantumului și la plata creanțelor ce se suportă din Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale.

Anexăm prezentei cereri următoarele documente:*)

- copie de pe hotărârea judecătorească definitivă de deschidere a procedurii de insolvență;
- copie de pe hotărârea prevăzută la art. 20 alin. (2) din lege;

*) Se bifează cu „x” căsuțele corespunzătoare documentelor anexate de solicitant.

- copie de pe notificarea adresată administratorului sau lichidatorului angajatorului în stare de insolvență, în vederea efectuării demersurilor necesare pentru plata creanțelor salariale;
- situația creanțelor salariale aferente perioadelor prevăzute la art. 13 alin. (1) lit. b) și/sau art. 15 din lege, întocmită de administrator sau lichidator;
- copii de pe pontajele care atestă prestarea muncii de către salariați în perioadele prevăzute la art. 13 alin. (1) lit. b) și/sau art. 15 din lege;
- copii de pe statele de plată care atestă existența creanțelor salariale aferente perioadelor prevăzute la art. 13 alin. (1) lit. b) și/sau art. 15 din lege;
- copie de pe contractul colectiv de muncă aplicabil la nivelul angajatorului în stare de insolvență;
- copii de pe contractele individuale de muncă ale salariaților care au suferit accidente de muncă sau boli profesionale;
- copii de pe certificatele medicale pe baza cărora se acordă, potrivit legii, indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă datorată accidentelor de muncă și bolilor profesionale;
- copii de pe procesele-verbale de cercetare a accidentelor de muncă, întocmite, potrivit legii, de autoritatea competentă;
- copii de pe formularele de declarare finală a bolilor profesionale, întocmite, potrivit legii, de autoritatea competentă;
- copii de pe fișele de lichidare ale persoanelor ale căror raporturi de muncă au încetat în perioadele prevăzute la art. 13 alin. (1) lit. b) și/sau art. 15 din lege.

Data

.....

Semnătura solicitantului

.....

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

NORMĂ

pentru modificarea Normei Autorității de Supraveghere Financiară nr. 28/2015 privind funcționarea asigurătorilor supravegheați conform regimului național

În conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) lit. b), art. 3 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 173 alin. (1) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare,

în urma deliberărilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din cadrul ședinței din data de 11 februarie 2021,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite prezenta normă.

Art. I. — Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 28/2015 privind funcționarea asigurătorilor supravegheați conform regimului național, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 978 și 978 bis din 30 decembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 6

Alte prevederi specifice privind membrii conducerii

(1) În cazul în care în perioada unui mandat, organul statutar competent decide schimbarea poziției membrilor conducerii, fie în cadrul consiliului, fie în cadrul conducerii executive, pentru perioada rămasă până la expirarea mandatului, asigurătorii transmit A.S.F., în termen de 5 zile lucrătoare de la data înregistrării la oficiul registrului comerțului, copia certificată a certificatului de înregistrare cu mențiunile corespunzătoare modificărilor de act constitutiv sau, după caz, de statut; în acest caz nu este necesară aprobarea A.S.F.

(2) A.S.F. poate solicita asigurătorilor informații și/sau documente suplimentare, dacă este cazul, cu privire la decizia prevăzută la alin. (1).”

2. La articolul 11, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) asigurătorul rezultat respectă prevederile privind indicatorul de lichiditate prevăzute de Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 21/2016 privind raportările referitoare la activitatea de asigurare și/sau de reasigurare, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Norma nr. 21/2016*, care i se aplică în mod corespunzător;”

3. La articolul 22 alineatul (1), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) indicatorul de lichiditate prevăzut de Norma nr. 21/2016, prevederile privind acest indicator cuprinse în aceasta aplicându-i-se în mod corespunzător.”

4. La capitolul IV „Indicatori de prudență în activitatea de asigurare”, secțiunea a 4-a „Coeficientul de lichiditate”, cuprinzând articolele 39—41, se abrogă.

5. La articolul 43 alineatul (4) litera d), punctele (i) și (ii) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(i) determinarea indicatorului de lichiditate pentru activitatea de asigurări generale, în forma prevăzută de Norma nr. 21/2016;

(ii) determinarea indicatorului de lichiditate pentru activitatea de asigurări de viață, în forma prevăzută de Norma nr. 21/2016;”

6. La articolul 43 alineatul (12), litera a) se abrogă.

7. Anexele nr. 31 și 32 se abrogă.

Art. II. — (1) Prevederile art. 6 alin. (1) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 28/2015 privind funcționarea asigurătorilor supravegheați conform regimului național, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum sunt modificate prin prezenta normă, nu sunt aplicabile persoanelor aprobate de Autoritatea de Supraveghere Financiară în poziții specifice și aflate în exercitarea mandatului sau persoanelor aflate în proces de aprobare la data intrării în vigoare a prevederilor prezentei norme; deciziile emise de A.S.F. de aprobare a persoanelor în poziții specifice în cadrul conducerii, fie în cadrul consiliului, fie în cadrul conducerii executive a societăților supravegheate conform părților I și II din Legea nr. 237/2015

privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare, își păstrează valabilitatea.

(2) Persoanelor prevăzute la alin. (1) care solicită, până la data expirării mandatului în curs, schimbarea poziției în cadrul structurii de conducere, fie în cadrul consiliului, fie în cadrul conducerii executive, le sunt aplicabile prevederile art. 30 alin. (6) din Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 1/2019 privind evaluarea și aprobarea membrilor structurii de conducere și a persoanelor care dețin funcții-cheie în cadrul entităților reglementate de Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu modificările ulterioare.

Art. III. — Prezenta normă se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Nicu Marcu

București, 16 februarie 2021.
Nr. 3.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

